

Вградување на централен венски катетер – венски порт

Централен венски катетер (исто познат како „portacath“ или „implantable venous access port“) претставува мала округла, пластична комора која се поставува поткожно на торакалниот сид, под клучната коска. На оваа комора е прикачен катетер (цеф,че) кој е поврзан со вена во вратната регија, од каде поминува до поголема вена во градниот кош. Откако ќе се пласира, портот изгледа како мало испакнување на предниот торакален сид.

Пример за венски катетер.

Која е придобивката од оваа процедура?

Главниот бенефит од овој порт е тоа што ќе ги избегнете постојаните боцкања на вените на рацете, било за интравенски инјекции или поставување канила. Портот може да се користи за неколку намени, вклучувајќи примање на долгорочни терапии како на пример хемотерапија, потоа земање крв, парентерална исхрана или инјектирање контраст при снимање на компјутерска томографија. Портот може да стои неколку години т.е. сè додека има потреба.

Како да се подготвите за оваа процедура?

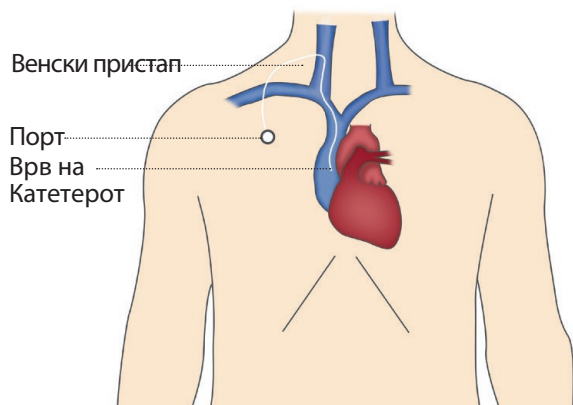
Потребно е да сте гладни пред оваа процедура (тоа значи да не сте јаделе во последните 6 до 8 часа). Известете го лекарот доколку земате каква било редовна терапија, бидејќи некои лекови треба да се прекинат претходно, особено лекови што влијаат на коагулацијата на крвта.

Опис на процедурата

Вообичаено, процедурата се изведува само со локална анестезија, но понекогаш може да се додадат лекови за блага седација. Локалниот анестетик се користи за привремено да се намали осетливоста на кожата и за да не чувствувате болка. Генерално, самата процедурата трае околу 30 до 45 минути.

После стерилна подготовка на кожата, најпрво се аплицира локален анестетик на вратот каде под ултразвучна контрола се пунктира вена. Потоа мала жица се пласира до поголема вена во градниот кош, преку која се поставува катетерот до посакуваната позиција под краткотрајно водство на рендгенски зраци (флуороскопија), а потоа жицата се отстранува. Во втор акт локален анестетик се аплицира на кожата на градниот кош, каде се прави рез од околу 4 см и простор за да се вгради портот. Откако комората (портот) ќе се поврзе со катетерот, кожата над портот се шие.

Портот може да се користи најмалку 48 часа после поставувањето. Така, кога има потреба од примање на интравенска терапија, медицинската сестра ќе го пронајде портот како мало испакнување под кожата и потоа преку кожата со игла ќе дојде до комората, каде ќе се аплицира соодветната терапија во централната вена во градниот кош.

Венски порт

Кои се ризиците?

Може да дојде до појава на хематом на кожата на градниот кош. Постои ризик раната каде е вграден портот да се инфицира при несоодветна тоалета или имунодефицит на пациентот. Исто така постои мал ризик, да се повреди обвивката на белите дробови (пневмоторакс), но тоа е исклучително ретко и најчесто спонтано се повлекува или се пласира мал дрен. Има можност катетерот да се измести или да тромбозира.

Што да очекувате после процедурата?

Станува збор за амбулантска процедура, тоа значи дека набрзо по завршување на интервенцијата можете да ја напуштите болницата. Доколку сте примиле блага седација, можете да јадете по 1 до 2 часа. На местото на поставување на портот и во пределот на вратот може да чувствувате нелагодност или да имате мала модринка, но сето тоа е очекувано и привремено. Потребно е во наредните 7 дена да внимавате и да не ја оптоварувате раката од страната каде е вграден портот.

Како да се грижите за раната?

Ќе добиете детални инструкции од медицинскиот персонал за тоа што треба да правите додека раната зарасне. Доколку резот е сошиен со неапсортивни конци, потребно е истите да се отстранат за 8 до 10 дена. Над самата рана ќе имате стерилна преврска, која ќе треба да ја замените со нова за 2 до 3 дена.

Портот може да остане вграден сè додека има потреба, односно додека трае третманот. Кога ординирачкиот лекар ќе смета дека веќе не е потребен, истиот се отстранува со локална анестезија.

www.cirse.org/patients

This document contains general medical information. The information is not intended or implied to be a substitute for professional medical advice, diagnosis or treatment.